

СУПУТНИК

Ніколи Місяць до Землі
Зворотний бік не повертає,
Вона про свій супутник знає,
Лиш те, що в нього на чолі.

Земля ніколи б не дізналась
Про темні Місячні простори,
Про всі моря його і гори,
Та люди сфотографували!

Нарешті повністю збулись
Землі таємні давні мрії,
Коли на кратери пустії
Сліди земляни нанесли.

Земля нічого не ховає:
Ні острови з материками,
Ні океани із морями,
Усе показує, що має.

Ще, може, хоче показати,
Щоб Місяць оцінив сповна
Людьми населена вона,
Супутникові слід це знати!

Як зважити, поміркувати

Про роль супутника, то він,
Лиш перший для людей трамплін,
Щоб Космос весь завоювати.

Бо не Земля, не Місяць, Зорі,
А люди – це вінець Природи.
Пройти й пізнати у нагороду
Вони лиш здатні всі простори.

Дата написання вірша: 2021-01-05